

הצעת חוק הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות (תיקון מס' ...),

התשע"ה-2015 - נוסח משולב

פרק א': הגדרות

1. בחוק זה –

"הממונה על החקירה" – השוטר שמונה להיות האחראי על החקירה, ואם לא מונה אחראי כאמור – השוטר בעל הדרגה הבכירה ביותר החוקר את העבירה;

"בעלים של מקום" – לרבות שוכר;

"חוק מאבק בארגוני פשיעה" – חוק מאבק בארגוני פשיעה, התשס"ג-2003¹;

"חוק המעצרים" – חוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה – מעצרים), התשנ"ו-1996²;

"חוק העונשין" – חוק העונשין, התשל"ז-1977³;

"פקודת הסמים המסוכנים" – פקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש], התשל"ג-1973⁴;

"עבירה" – עבירה על הוראה בחוק העונשין, התשל"ז-1977, כמפורט להלן:

(1) עבירה של סרסרות למעשי זנות לפי סעיף 199;

(2) עבירה של הבאת אדם לידי עיסוק בזנות לפי סעיף 202;

(3) עבירה של סחר בבני אדם לעיסוק בזנות לפי סעיף 203א;

(4) עבירה של החזקת מקום לשם זנות לפי סעיף 204;

(5) עבירה של השכרת מקום לשם זנות לפי סעיף 205;

"צו הגבלה מינהלי" – צו שהוצא לפי סעיף 3;

"צו הגבלה שיפוטי" – צו שהוצא לפי סעיף 2;

"צו הגבלת שימוש" – צו הגבלה שיפוטי או צו הגבלה מינהלי;

¹ ס"ח התשס"ג, עמ' 502.

² ס"ח התשנ"ו, עמ' 338.

³ ס"ח התשל"ז, עמ' 226.

⁴ דיני מדינת ישראל, נוסח חדש 27, עמ' 526.

"צו הגבלת שימוש במקום" – צו שהוצא לפי סעיף 3;

"קצין משטרה מוסמך" – מפקד מחוז או מפקד יחידה ארצית במשטרת

ישראל שהוא בדרגת תת-ניצב ומעלה;

"תובע" – כמשמעותו בסעיף 12 בחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, וכן קצין משטרה בדרגת פקד ומעלה שהסמיך לענין זה המפקח הכללי של משטרת ישראל.

פרק ב': הגבלת שימוש במקום לשם מניעת ביצוע עבירות

2. (א) (1) בית משפט השלום, רשאי, לבקשת תובע, ליתן צו להגבלת שימוש במקום, בהליך אזרחי, אם שוכנע כי קיים יסוד סביר לחשש שהמקום ישמש לביצוע עבירה אם לא יינתן צו הגבלת שימוש.

(2) בבואו ליתן צו הגבלה שיפוטי ישקול בית המשפט, בין השאר, ביצוע עבירות קודמות במקום, את ידיעת בעל המקום או המחזיק או על ביצוע עבירה במקום או על הכוונה לבצע עבירה במקום ואת מידת הפגיעה שיגרם להם הצו.

(ב) הודעה על בקשה למתן צו הגבלה שיפוטי תוצג במקום שאליו מתייחסת הבקשה ותומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום, אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה בנסיבות הענין, בית המשפט לא ייתן צו כאמור אלא לאחר שנתן להם, אם הם ידועים, הזדמנות להשמיע את טענותיהם.

(ג) עותק של צו הגבלה שיפוטי יוצג במקום שעליו הוא חל ויומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום, אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה בנסיבות הענין.

(ד) צו הגבלה שיפוטי יעמוד בתוקפו לתקופה שתיקבע בו ואשר לא תעלה על 90 ימים, אלא אם כן בוטל בתקופת תוקפו בידי בית משפט, בית המשפט רשאי להאריך את תוקפו של צו הגבלה שיפוטי לתקופות נוספות שלא יעלו כל אחת על 90 ימים.

(ה) (1) בית משפט שנתן צו הגבלה שיפוטי רשאי לשנות את תנאי הצו או לבטלו לבקשת תובע או מי שרואה את עצמו נפגע מהצו ואשר לא הוזמן להשמיע את טענותיו.

(2) בית המשפט רשאי לדון מחדש בצו הגבלה שיפוטי שנתן אם ראה כי הדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות חדשות שהתגלו לאחר מתן הצו.

(ו) תובע או מי שרואה את עצמו נפגע מצו הגבלה שיפוטי רשאי לערער על החלטת בית המשפט לבית משפט מחוזי בדרך שמערערים על החלטה בענין אזרחי והערעור יידון לפני שופט יחיד.

(ז) הוראות חוק זה לענין צו הגבלה שיפוטי יחולו גם לענין הארכה של צו הגבלה שיפוטי.

3. (א) (1) היה למפקד מחוז במשטרת ישראל חשד סביר כי מקום משמש לביצוע עבירה וכי יש יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לביצוע עבירה אם לא יוגבל השימוש במקום באופן מידי, רשאי הוא ליתן צו להגבלת השימוש במקום, לתקופה שיקבע בצו, והוא רשאי להאריכה לתקופות נוספות ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 30 ימים.

(2) עותק של הצו יוצג במקום שעליו הוא חל ויומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום, אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה בנסיבות הענין.

(ב) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלה מינהלי רשאי לעתור לביטולו או לשינוי תנאים בו לבית משפט השלום, בית המשפט רשאי לבטל את הצו, לשנות בו תנאים או לאשרו, על החלטת בית משפט השלום ניתן לערער לבית משפט מחוזי כאמור בסעיף

”צו הגבלת שימוש במקום

3.

(א) היה לקצין משטרה מוסמך יסוד סביר להניח כי מקום משמש לביצוע עבירה המנויה בתוספת כחלק מפעילותו השגרתית וכי יש יסוד סביר לחשש שהמקום ימשיך לשמש לביצוע עבירה כאמור אם לא יוגבל השימוש במקום באופן מייד, רשאי הוא ליתן צו להגבלת השימוש במקום, לתקופה שיקבע בצו, והוא רשאי להאריכה לתקופות נוספות, ובלבד שסך כל התקופות לא יעלה על 30 ימים.

(1א) בבואו של קצין המשטרה המוסמך ליתן צו הגבלת שימוש במקום, ישקול בין השאר –

(1) ביצוע עבירות קודמות במקום;

(2) את ידיעת הבעלים של המקום או המחזיק בו על ביצוע עבירה במקום או על הכוונה לבצע עבירה במקום;

(3) את מידת הפגיעה שתיגרם לבעלים של המקום או למחזיק בו מהוצאת הצו.

(ב) עותק של צו הגבלת שימוש במקום יוצג במקום שעליו הוא חל ויומצא לבעלים של המקום ולמחזיק במקום אם ניתן לאתרם בשקידה סבירה בנסיבות העניין.

(ג) ניתן צו הגבלת שימוש במקום, רשאי מי שרואה עצמו נפגע מהצו לפנות לקצין משטרה מוסמך בבקשה לטעון בפניו את טענותיו בעניין; שימוע כאמור יתקיים בהקדם האפשרי.

(ד) הוצא צו הגבלת שימוש במקום, לרבות אם הוארך כאמור, לא יינתן צו חדש כאמור בסעיף קטן (א) בתוך שנתיים מיום שפקע תוקפו של הצו הקודם אלא באישור של פרקליט מחוז אשר שוכנע כי הוצאת צו חדש מוצדקת בשל שינוי של ממש בנסיבות.

מתן צו הגבלת שימוש 3א.
במקום או הארכת תוקפו
בידי בית המשפט

(א) בית משפט רשאי, על פי בקשה בכתב של הממונה על החקירה או של תובע, לצוות על הארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום, בתנאים שיקבע, לתקופה נוספת שלא תעלה על 60 ימים, אם שוכנע כי הגבלת השימוש במקום חיונית למניעת המשך ביצוע העבירה שבשלה הוצא הצו, ורשאי הוא לחזור ולצוות כאמור מזמן לזמן.

(1א) בבואו של בית המשפט לצוות על הארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום, ישקול בין השאר את השיקולים האמורים בסעיף 3(1א), וכן את התקדמות החקירה בעניין ביצוע העבירה המנויה בתוספת.

(ב) הוגש כתב אישום בעבירה המנויה בתוספת, רשאי בית המשפט המוסמך לדון בכתב האישום, אם שוכנע כי הגבלת השימוש במקום חיונית למניעת המשך ביצוע העבירה ולבקשת תובע –

(1) לצוות על הגבלת השימוש במקום או על הארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום, לתקופה שלא תעלה על שישים ימים, ורשאי הוא לחזור ולצוות כאמור מזמן לזמן;

(2) לצוות על הגבלת השימוש במקום או על הארכת תוקפו של הצו עד תום ההליכים או עד למועד מוקדם יותר שיקבע, ובלבד שהמקום משמש בעיקרו לביצוע עבירה המנויה בתוספת וקיים יסוד סביר לחשש שיש בעבירה כדי לסכן את ביטחונו של אדם או ביטחון הציבור;

(ג) הוגשה בקשה להארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום לפי סעיף קטן (א) או (ב), יתקיים הדיון בבקשת ההארכה בהקדם האפשרי, והצו המקורי יישאר בתוקפו לתקופה נוספת של 30 ימים מתום התקופה שעליה הורה הקצין המוסמך אלא אם כן קבע בית המשפט אחרת.

(ד) בית המשפט רשאי לדון מחדש בצו הגבלת שימוש במקום שנתן אם ראה כי הדבר מוצדק בשל נסיבות שהשתנו או עובדות שהתגלו לאחר מתן הצו.

4. צו הגבלת שימוש יקבע תנאים, הגבלות או איסורים על השימוש במקום הנקוב בצו ולתקופה הנקובה בצו, לרבות בדרך של סגירת המקום והכל במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות הענין כדי למנוע ביצוע עבירה במקום.

תוכנו של צו הגבלת שימוש במקום 4. צו הגבלת שימוש במקום יקבע תנאים, הגבלות או איסורים על השימוש במקום, לרבות סגירת המקום לתקופה הנקובה בצו, והכול במידה שלא תעלה על הנדרש בנסיבות העניין כדי למנוע המשך ביצוע עבירה במקום.

פרק ג': הוראות כלליות

התיקון המוצע:

5. ניתן צו הגבלת שימוש במקום רשאי שוטר להיכנס למקום שלגביו ניתן הצו ולנקוט אמצעים סבירים, לרבות שימוש בכוח, הדרושים כדי להבטיח את קיום הצו.

ערעור על צו 5א. (א) הרואה את עצמו נפגע מצו הגבלת שימוש במקום לפי סעיף 3 רשאי לערער עליו לבית המשפט, שיהיה מוסמך לבטלו או לשנות תנאים בו.

(ב) על דיון בערעור לפי סעיף זה יחולו הוראות סעיף 5ג.

סדרי דין 5ב. לעניין בקשה להארכת תוקפו של צו הגבלת שימוש במקום או בקשה למתן צו הגבלת שימוש במקום לפי סעיף 3א (בסעיף זה – הבקשה), יחולו הוראות אלה:

(1) הבקשה תוגש בכתב ותיתמך בהצהרה של קצין משטרה מוסמך;

(2) המשיב בבקשה יהיה הבעלים של המקום שלגביו מוגשת הבקשה או המחזיק בו;

(3) הדיון בבקשה יתקיים במעמד המשיב אם ניתן לאתרו בשקידה סבירה;

(4) לשם החלטתו בבקשה רשאי השופט להיזקק לראיות אף אם אינן קבילות במשפט;

(5) הדיון בבקשה יתועד בפרוטוקול בלי שיהיה בתייעוד כדי לגלות חומר חסוי כמשמעותו בסעיף 5ג(א), והפרוטוקול יימסר לצדדים.

חומר חסוי 5ג. (א) בדיון בבקשה כאמור בסעיף 5ב, רשאי הממונה על החקירה או תובע, לפי העניין, לבקש לפרט או להציג לפני בית המשפט בלבד עובדות או מידע שעליהם הוא מבסס את טענותיו (בסעיף זה – חומר חסוי); בקשה כאמור תוגש בכתב בצירוף נימוקים.

(ב) בית המשפט רשאי להיענות לבקשה כאמור בסעיף קטן (א) ולהסתמך על החומר החסוי, אם מצא כי גילוי בנכחות המשיב עלול לפגוע בחקירה או באינטרס ציבורי חשוב אחר; החומר החסוי יסומן, יוחזר למבקש לאחר העיון והדבר יירשם בפרוטוקול.

(ג) בית המשפט יודיע למבקש ולמשיב על החלטתו בבקשה לפי סעיף קטן (א), ורשאי הוא לקבוע שנימוקי ההחלטה, כולם או מקצתם, יהיו חסויים.

(ד) החליט בית המשפט שלא להיעתר לבקשה בדבר אי-גילוי של החומר החסוי לפי סעיף קטן (א), רשאי המבקש להודיע כי הוא חוזר בו מהגשת החומר החסוי, ומשעשה כן לא יועמד החומר לעיון המשיב והשופט יתעלם ממנו לצורך החלטותיו.

(ה) אם במועד הדיון בבקשה לפי סעיף קטן (א), היה תלוי ועומד גם הליך לפי סימן ג' בפרק ב' לחוק המעצרים בעניינו של חשוד בעבירה שבקשר אליה הוגשה הבקשה, לא יחולו הוראות סעיפים קטנים (א) עד (ד) ויחולו על הדיון בבקשה הוראות סעיף 15(ג), (ד) ו- (ה) לחוק המעצרים.

(ו) החליט בית המשפט שלא להיעתר לבקשה בדבר אי-גילוי של החומר החסוי לפי סעיף קטן (א), רשאי תובע לערער על החלטת בית המשפט בעניין זה בתוך 15 ימים ממועד מתן ההחלטה, לפני בית משפט שלערעור אשר ידון בערעור בשופט אחד.

(ז) הודיע תובע לבית המשפט שהחליט כאמור בסעיף קטן (ו) כי הוא שוקל להגיש ערעור כאמור באותו סעיף קטן, לא יעביר בית המשפט את החומר החסוי למשיב עד להכרעה בערעור.

(ח) בדיון בערעור לפי סעיף קטן (ו) רשאי בית המשפט לעיין בחומר החסוי ולקבל פרטים נוספים מהתובע בלי לגלותם למשיב.

הממונה על החקירה, תובע, או בעלים של מקום, או מחזיק בו, רשאים לערער על החלטת בית משפט לפי סעיף 3א או סעיף 5א בתוך 30 ימים ממועד מתן ההחלטה.

ערעור על החלטת בית משפט 5.ד

5.ה. הוראות סעיפים 2 ו-3 לחוק המעצרים, לעניין הסמכות המקומית והעניינית של בתי המשפט, יחולו גם בכל עניין שחוק זה דן בו, אלא אם כן נקבע מפורשות אחרת.

סמכות שיפוט

<p>6. המשתמש במקום או המרשה לאחר להשתמש במקום בניגוד לצו הגבלת שימוש, דינו – מאסר שנתיים.</p> <p><u>6. המפר הוראות צו לפי חוק זה, דינו – מאסר שנתיים.</u></p>	<p><u>הפרה של צו</u></p>
<p>7. שר המשפטים ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות לביצועו, לרבות בדבר –</p> <p>(1) <u>המצאת עותק של צו הגבלת שימוש במקום צו הגבלת שימוש לפי סעיפים 2 ו-3;</u></p> <p>(2) <u>המצאת הודעה על הגשת בקשה או ערעור לפי חוק זה המצאת הודעה על הגשת בקשה למתן צו הגבלה שיפוטי, לביטולו או להארכת תוקפו לפי סעיף 2;</u></p> <p>(3) <u>סדרי הדיון בבקשה או בערעור לפי חוק זה סדרי הדיון בבקשה למתן צו הגבלה שיפוטי, לביטולו או להארכת תוקפו לפי סעיף 2 ובבקשה לביטולו של צו הגבלה מינהלי או לשינויו לפי סעיף 3.</u></p>	<p><u>שינוי התוספת</u></p>
<p><u>תוספת</u></p>	
<p><u>(סעיפים 3 ו-3א)</u></p>	
<p><u>(1) עבירות לפי סעיפים 199, 202, 204, 205, 225, 227, 228, 377א, 413ט, 413 או 413א לחוק העונשין;</u></p>	<p><u>(1)</u></p>
<p><u>(2) עבירה לפי סעיף 2 לחוק מאבק בארגוני פשיעה;</u></p>	<p><u>(2)</u></p>
<p><u>(3) עבירה לפי סעיפים 61 ו-62 לחוק זכות יוצרים, התשס"ח-2007;</u></p>	<p><u>(3)</u></p>
<p><u>(4) עבירה לפי סעיף 60(א) או (ב) לפקודת סימני מסחר [נוסח חדש], התשל"ב-1972;</u></p>	<p><u>(4)</u></p>
<p><u>(5) עבירה לפי סעיפים 7, 9 או 10 לפקודת הסמים המסוכנים;</u></p>	<p><u>(5)</u></p>
<p><u>(6) עבירה לפי סעיפים 7 או 8 לחוק המאבק בתופעת השימוש בחומרים מסכנים, התשע"ג-2013;</u></p>	<p><u>(6)</u></p>
<p><u>(7) עבירה לפי סעיף 25(א) לחוק הגז (בטיחות ורישוי), התשמ"ט-1989, בנסיבות שבהן נשקפת סכנה ממשית מהעיסוק בעבודת גז בלא רישיון.</u></p>	<p><u>(7)</u></p>

תיקונים עקיפים לחוק העונשין, התשל"ז-1977 :

~~229. (א) מפקד משטרת מחוז במשטרת ישראל רשאי להורות על סגירתו—
(1) של מקום משחקים אסורים או מקום לעריכת הגרלות או הימורים;
(2) של מקום המשמש לעריכת משחקים בקלפים, במכונות משחק
וכיוצא באלה, אף אם משחקים אלה אינם בגדר משחק אסור ואף אם
ניתן למקום רשיון לפי חוק רישוי עסקים, תשכ"ח-1968, אם הוא סבור
שהמשך קיומו עלול לפגוע בשלום הציבור או בטובת תושבי הסביבה או
להביא לעבריינות, לרבות לעריכת משחק אסור.~~

228. המחזיק או מנהל מקום משחקים אסורים, או מקום לעריכת הגרלות או הימורים, ~~או מקום~~
~~שלא קויים לגבינו צו לפי סעיף 229~~, דינו – מאסר שלוש שנים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(4);
המשכיר חצרים או מרשה את השימוש בהם בידיעה שימשו מקום למשחקים אסורים או לעריכת
הגרלות או הימורים, דינו - מאסר ששה חדשים או כפל הקנס האמור בסעיף 61(א)(3).